

[Bernhard Baunsgaard]

det sagsomfang, som kommissionsdomstolen skal beskæftige sig med, står der, at man skal beskæftige sig med ledelses- og bevillingsforhold. Jeg gør opmærksom på, at der ikke må herske tvivl om – bemærkningerne kan godt give mig lidt tvivl – at dette må inddrage de ministre, der har siddet, mens postterminalen har været til behandling i folketing og ministerier. Det drejer sig jo om ministre fra venstre og socialdemokratiet.

Derefter vil jeg gerne sige lidt om kommissionsdomstolens sammensætning. Det foreslås, at formanden skal være en dommer, og de øvrige medlemmer skal have særlig indsigt i ledelsesopgaver og offentlig forvaltning. Især denne del af § 2 vil jeg gerne sige et par ord om. Jeg er naturligvis fuldt indforstået med, at formanden skal være dommer. Jeg kan nok tvivle på, hvor tit han kan få lov at beklæde domstolen alene, men det er en ting, vi kan drøfte. Men derefter siges der, at de øvrige medlemmer skal have indsigt i ledelsesopgaver og offentlig forvaltning. Jeg ved ikke, hvad der forstås ved indsigt i ledelsesopgaver, men jeg gør opmærksom på, hvad statsrevisorerne sagde, da de afleverede til folketinget en af beretningerne om postterminalen. Man sagde, at en del af vanskelighederne stammede fra, at posten gik over fra at være etat til at være en moderne storvirksomhed. Det gør det ikke umiddelbart indlysende for mig, at man skal foretage denne indsnævring af, hvem der kan deltage i dommerkollegiet. Det kunne meget vel tænkes, at man ville have gavn af en moderne erhvervsleder uden for den offentlige administration. Det vil jeg gerne have drøftet i udvalget.

Arne Melchior (CD):

Om en lille stund kan justitsministeren gå op og takke, hvad der synes at være et enigt folketing, for god modtagelse af sit forslag her, som jo i virkeligheden er fremkaldt af skiftende ministres og skiftende regerings fiasko på et vitalt samfundsmæssigt område. Det bliver en ejendommelig situation for ham, men han kan altså udmærket medregne CD blandt dem, der støtter fremsættelsen af dette lovforslag, og vi skal gerne medvirke til en hurtig udvalgsbehandling, så man kan komme i gang.

Dette gør vi, uanset at vi lige i øjeblikket nok interesserer os mere for postens situation

i morgen og i overmorgen og i næste uge end for, hvad der skete i de forgangne år. Men selvfølgelig giver det mening at gå til bunds i disse ting, således at man kan lære af udviklingen både for postens vedkommende og formodentlig for en række andre institutioners og organers vedkommende.

Vi er mere optaget af, hvad der sker i disse dage, for det er ganske grufuldt. Vi er på vej til kaos i samfundet. Hr. Bernhard Baunsgaard nævnte breve fra læger, og han nævnte erhvervslivet. Det koster enorme summer i direkte tab og i forøgede omkostninger til telefonering, til taxa- og budkørsel af ganske banale budskaber eller af vigtige budskaber, at man ikke kan regne med, at posten er fremme, selv ikke på 8 dage. Jeg skal afstå fra eksempler, som vi alle har nok af.

Det er nødvendigt, at der sker noget nu og snart, men det ser ud til, at flere og flere går amok i denne postsag. Jeg var i lørdags udsat for, at normalt hæderlige TV-journalister udsatte mig for at blive overfaldet med grov sprogbrug fra et tidligere medlem af dette ting, formanden for Dansk Postforbund. Jeg måtte altså finde mig i dette overfald, skønt det, der gav anledning til det, nemlig nogle udtalelser af mig, overhovedet ikke var blevet citeret i den samme TV-Avis og jeg heller ikke fik lejlighed til at tage stilling til en kritik af noget, som denne avis' læsere eller lyttere ikke har været gjort bekendt med. Jeg synes, det rabler i mange henseender, men jeg er godt klar over, at Postforbundets formand beskylder mig for, at det er hos mig, det rabler, fordi jeg har nævnt et så uartigt ord i visses øren som præsident Reagan i sammenhængen. Det, jeg har sagt, er såmænd kun det, at folk, der ikke udfører deres embeds- og arbejdspligter, må se i øjnene, at de kan blive afskediget. Det gælder journalister, det gælder kontorister og mejerister og artister – også trapeartister.

Det er ikke nogen ny sag fra i år, at der er en enorm slendrian, og det er ikke mig, således som diverse – også officielle – medier har kundgjort, der har sagt, at en del af postvæsenets medarbejdere gør sig skyldige i pligtforsømmelser, i nedsatte præstationsnormer og i nægtelse af overarbejde; det er faktisk ingen andre end den ansvarlige minister, der har sagt det.